

Houd goede moed

Houd goede moed

Wim Pollen

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
In den beginne...	9
De kinderjaren	27
Tienerjaren	33
Jong volwassen	49
Volwassen	57
Tot slot	65
Bijlage: 'Een ziektegeschiedenis'	69

1673 de eerste Slag bij Schooneveld:

**Cornelis Tromp in een brief aan zijn zuster:
'Adieu. Couragie. 't Sal waerachtigh wel gaan'**

Eerder werk van Wim Pollen:

Verhalen; 2016, 2021 (mijnbestseller.nl)

Biografie van een vriendschap, een bloemlezing; 2019
(mijnbestseller.nl)

Hoarding, verhalen; 2021 (mijnbestseller.nl)

De Ontdekkingen, roman; 2023 (boekscout.nl)

Kringloop, verhalen; 2023 (mijnbestseller.nl)

Bric-à-brac, verhalen; 2024 (bookmundo.com)

© colofon: Wim Pollen, december 2024

Houd goede moed, autobiografie

Afbeelding voorzijde: admiraalschip 'de Gouden Leeuw' van
Cornelis Tromp

Foto auteur achterzijde: uit persoonlijk archief

Drukwerk: bookmundo.com

Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt zonder
toestemming van de auteur (e-mail: polwi70@gmail.com
of Instagram: [pollenwim](https://www.instagram.com/pollenwim)).

Voorwoord

In een vogelvlucht is dit mijn levensverhaal, mijn autobiografie. Globaal heb ik het invulboek 'Papa' gevolgd, dat ik als kerstcadeau kreeg van Lizet toen wij in 2022 Kerst vierden in Cabo, Mexico.

Maar veel van de daarin opgenomen vragen heb ik onbeantwoord gelaten. Soms omdat ik geen antwoord kon bedenken, soms omdat de vraag een beetje stompzinig op mij overkwam en soms omdat in het leven nou eenmaal vragen blijven bestaan zonder antwoord.

Sinds eind jaren '60 heb ik een kleine ($\pm 6 \times 8$ cm) prent van een 17e eeuwse schip met volle zeilen in een houten lijstje op mijn bureau gehad. Rondom de afbeelding stond de spreuk: *Houd goeden moed, het sal waerachtigh wel gaan*, was getekend Cornelis Tromp. Het prentje ben ik kwijt geraakt bij de laatste (?) verhuizing. Naspeuringen leerden mij dat die spreuk weliswaar toegekend wordt aan admiraal Cornelis Tromp, maar toch iets anders luidde. Voorin dit manuscript staat de originele spreuk met een paar bijzonderheden. Hoe dan ook, ik heb die spreuk tot mijn motto gemaakt. Inspirerend, want ik vind het vaak heel moeilijk om de moed erin te houden. Het laatste deel van de uitspraak houdt dan een soort belofte in: 'het sal waerachtig wel gaan.'

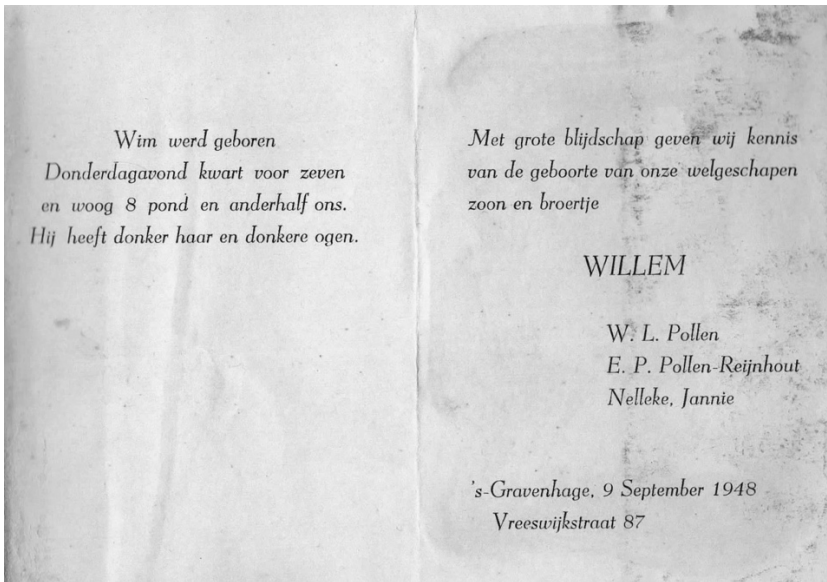
Ik ben niet uitputtend ingegaan op alle details. Veel heb ik al eerder opgeschreven of in fotoboeken vereeuwigd. Zie ook wat ik hierover meld in het laatste hoofdstuk.

Wim Pollen

december 2024

In den beginne...

Op donderdag 9 september in het schrikkeljaar 1948 ben ik geboren. Volgens de overlevering was dat een warme zonnige nazomerdag. Ik ga ervan uit dat de bevalling thuis plaatsvond en dat de huisarts, dokter Hardeman (of was het zijn voorganger Hoorweg?), daarbij assisteerde. Mijn ouders woonden toen in de Vreeswijkstraat op de tweede verdieping. Het huis keek uit over het water van de Soestdijksekade, rechts aan de overkant lag het Zuiderpark.

Mijn ouders, Willem Leonardus Pollen (Wim) en Elizabeth Pieterella Reijnhout (Lies), waren in 1941, tijdens WO II dus, getrouwd. Zij kregen in 1943 een dochter, mijn oudste zus Nelleke en in januari 1945, tijdens de hongerwinter, kregen zij nog een dochter, mijn zus Jannie.

Ik ben vernoemd naar mijn vader, Willem, roepnaam Wim, maar anders dan voor mijn zussen en later voor mijn broertje Rolf,

ontbrak het mijn ouders kennelijk aan inspiratie om mij een tweede naam te gunnen.

Tijdens de kraamperiode kregen mijn ouders hulp van zuster Dupré. Daar herinner ik mij natuurlijk niets van, maar die naam is zo vaak gevallen dat die bij mij is blijven hangen.

Al spoedig na mijn geboorte zijn wij verhuisd naar de Mient 151, een parterrewoning met een achtertuin en aan de straatkant uitzicht over een lager gelegen beekje, de Mient, met een plantsoentje daaromheen. Vanaf het trottoir aan de overkant liep een grindpad naar beneden tot aan de waterkant. Dat grindpad herinner ik mij nog goed, maar dat is nu verdwenen, zag ik laatst. Van mijn eerste jaren weet ik eigenlijk niets meer. Ongeveer vanaf de geboorte van mijn broertje Rolf, op 15 mei 1952, schemeren af en toe herinneringen door. In een paar van mijn verhaaltjes heb ik flarden uit die tijd opgeschreven. Lees ondermeer het verhaal 'Sanering' uit mijn bundeltje *Hoarding*. Hier een fragment daaruit:

Melkboer Roodenburg was een bekende figuur in de buurt en hij maakte altijd een praatje, ook met ons, kinderen, als dat zo uitkwam. Bij de geboorte van mijn broertje op 15 mei 1952 kreeg mijn moeder een kwartliterflesje room cadeau (met gouden capsule als dop) 'om aan te sterken'.